

Mit liv på DKO

Tommy Thøgersen fortæller om sine år på Skorpeskolen, fra optagelse i 1962 til han sluttede med realeksamen i 1965

Min far var rejs på Thulebasen på Grønland, hvor han skulle være nogle år, og jeg var nok lidt stridt at styre, så vi blev enige om, at en kostskole nok var sagen for mig.

Vi havde hørt om "Det Kongelige Opfostringshus" i Hellebæk i Nordsjælland, og vi søgte optagelse. Det var en skole for "bedre begavede børn", og jeg skulle igennem en optagelsesprøve, som varede 2 dage. Det gik godt, og jeg blev optaget.

Jeg startede direkte i 7. klasse i Hellebæk, så det var ikke nemt, for mine kammerater havde allerede været sammen i et år, men efterhånden gik det.

Skolen er indrettet på en gammel fredet herregård i Hellebæk, som ligger midt mellem Helsingør og Hornbæk.

Skolen set fra havesiden, i baggrunden til venstre set klokken, som kaldte os hjem til spisetid

Det er et pragtfuld område med masser af natur omkring skolen. Skoven er lige bagved, stranden lige nedenfor, og der var masser af plads til at røre sig på. Oppe bag skoven lå et stort militært øvelses-terrain, hvor vi legede meget.

Vi var 5 klasser på skolen: 6. og 7. klasse samt 1. 2. og 3. real.

Vi var vel omkring 80-85 elever på skolen, men vi havde også dagelever, som kom hjemmefra for at deltage i undervisningen, idet skolen havde et godt ry.

Da jeg startede på skolen, var der lige kommet et nyt forstanderpar som hed Grethe og Jørgen Ankerstrøm. Jeg husker ham som en venlig mand med en positiv retfærdig indstilling til børn, men han kunne også vise tænder, når det var nødvendigt.

Fruen husker jeg som en dame, der gerne ville være mor for os alle, men som alligevel ikke magtede at have os alle i hendes hjerte, så det var altid lidt forkrampet, når hun var i nærheden.

Ankomsten til DKO. Jeg står i bagerste række som nr. 4 fra venstre.

Nogle af vores lærere boede på skolen, idet de også skulle passe på os udenfor skoletiden, - badning, sengetid, pligtarbejde osv, mens andre boede ude i byen.

Jeg husker tydelig Hr. Porsvig, som vi havde til engelsk. Han var en bestemt mand, som man under ingen omstændigheder sagde imod.

Han behøvede aldrig at hæve stemmen, hans blotte tilstedeværelse aftvang respekt.

Hr. Leuxenring var vores tysklærer. Han boede nede i Strandhuset, som også fungerede som tegnelokale og beboelse for køkkenpigerne, men er en helt anden historie, som kommer senere.

Her er både Sigurd Hansen og Hr. Leuxenring fanget ude foran skolebygningen

Sigurd Hansen var vores regnelærer, og han var vist afholdt af alle. Han boede i nærheden, og hans hjem var altid åbent, hvis man ville snakke eller have lidt hjælp med matematikken eller trigonometrien. Jeg husker tydelig hans afskedsord, da vi forlod skolen for sidste gang: "Når I nu forlader skolen, vil I glemme alt om matematik, trigonometri og så videre, og det gør heller ingenting, men når I skal bruge det, skal I bare åbne den rigtige skuffe, så kan I huske det igen."

Og manden havde jo ret, - da min datter mange år senere skulle have hjælp med ligninger med 2 ubekendte, blev stoffet hurtigt gravet frem fra den rette skuffe.

Vi havde Erling Martinsen til fysik, kemi og biologi. Han var en jævnt kedelig type, som aldrig gik i dialog med os elever, og hvis vi spurgte om noget, han ikke kunne svare på, lød svaret: "Det vender vi tilbage til senere", hvorefter vi aldrig hørte om det igen.

Vores Dansk- og klasselærer var Hr. Jørgensen, og ham kunne vi vist godt lide, - allesammen. Han var stille og rolig, men vi havde alligevel respekt for ham, og der blev faktisk aldrig lavet sjov og ballade i hans timer.

Hr. Olsen var vores vagtlærer og samtidig havde vi ham til sløjd, som foregik oppe på Hellebæk skole, da vi ikke selv havde sløjdlokale. Han var en hyggelig mand, som meget gerne ville være afholdt, så vi fik næsten altid lang snor, når han havde vagten.

Vores gymnastiklærer blev skiftet ud næsten hvert år, så de er ikke til at huske allesammen.

De første år boede vi i store sovesale, hvor der bestemt ikke var plads til privatliv, så hvis man ville være lidt alene, måtte man gå en tur, der var ingen andre muligheder, men på den anden side lærte man at tage hensyn til hinanden, og der skete jo også mange sjove ting, når man var sammen.

Steen og Carsten optræder på slap line

Vi var i skolen hver dag fra 08.00 til 12.30, og der var frokost kl. 13.00. Efter frokost havde vi pligtarbejde, som var alle de jobs, der ikke var personale til at ordne. Udendørs havde vi alle pligterne i haven, klippede græs, fjernede ukrudt, rev havegangene, beskar træerne, fjernede døde grene, skovlede sne. Indendørs skulle vi pudse alle skoene, klare opvasken, hjælpe i køkkenet, og hvad forstanderen ellers kunne finde på.

Konfirmations-tiden var en dejlig periode. Vi gik til præst oppe i Hellebæk Kirke hver uge, og det var aldrig kedeligt, for præsten var en hyggelig mand, og der havde vi meget sjov. I forbindelse med konfirmationen skulle vi også have helt nye uniformer og ikke bare arve de gamle, så der kom en mand og tog mål af os alle. Dermed ikke sagt, at de var skræddersyet, men dog lavet på mål, så de passede.

Jeg står på venstre fløj i anden række, er vi ikke flotte?

I 3. real fik jeg dog et rigtig godt job til pligtarbejde, idet jeg skulle udlevere og passe al havevæktøjet. Jeg stod klar, når alle kulierne kom og hentede river, skovle og lignende, og jeg skulle også kontrollere, at det var afleveret igen. Al værktøjet havde nummer, og alt blev skrevet ned, så hvis der manglede noget værktøj, skulle forstanderen have besked, så han kunne efterlyse det til aftensmaden.

Alle måltider blev indtaget i spisesalen, hvor vi sad ved 4-5 lange borde med en lærer ved bordenden til at holde orden. Forstanderen sad ved midterbordet med det store overblik.

Til hverdag fik vi havregrød til morgenmad, men om søndagen var der hjemmebagte bolle med rigtigt smør, - en bolle til hver. Smørret stod på bordet på små tallekener, og der var altid en som delte smørret op i brikker, så det fordelte retfærdigt.

Der var selvfølgelig totalt rygeforbud for eleverne, men det gjorde jo bare sagen mere spændende. Jeg tror egentlig at mange begyndte at ryge, bare fordi det var forbudt !!!
Det var jo nemt at gemme sig i skoven, når man skulle have ild på piben, og andre hoppede bare ud af vinduet (vi boede i stueetagen) om natten. Når man så alligevel blev afsløret, blev pipe og tobak konfiskeret, og man var selvfølgelig hjemfalden til straf.

De konfiskerede effekter blev lagt op på et stort loftsrums, som kun forstanderen havde nøgle til, men jeg og et par kammerater fandt på et tidspunkt ud af, at vi kunne kravle hen over spærene og bjælkerne fra kuffertloftet og over på forstanderens loft, og så hentede vi cigaretter, piber og tobak til lang tid. Dog var cigaretterne lidt tørre, men hvad - når pengene er små kan alt ryges. Denne lille udflugt blev forøvrigt aldrig afsløret.

En anden sjov oplevelse var dengang vi fandt en Brugde nede på stranden. En Brugde er en planton-ædende hajtype, og den var kommet ind på for lavt vand til selv at kunne komme ud igen. Den var død da vi fandt den, så vi ringede til forstanderen og fortalte ham om fundet.

Han kontaktede Zoologisk Museum, som kom og kiggede på dyret, og de tog en masse prøver. Halen blev skåret af og konserveret, og den hænger oppe på skolen endnu. Resten af dyret blev afhentet med lastvogn og kørt til destruktion (eller sæbefremstilling måske).

De sidste to vintre gik jeg til dans inde hos Fru Bager i Helsingør. Det var ikke fordi jeg var vild med dans, men det var en undskyldning for at komme lidt væk fra skolen, og så var interessen for piger jo blevet vagt.

Vi havde mange herlige stunder inde i Helsingør, (Jeg var nok lidt for glad for Brostræde-is" men det var ikke der jeg skulle finde en pige, for hun gik hjemme i Ålsgårde og hed Anette. Der var faktisk to veninder som begge hed Anette, så Bent Sørensen og jeg delte. Min Anette havde en pragtfuld mor som blev kaldt Tjavs, og vi var altid velkomne i hendes hjem. I flere år efter skolen kunne jeg altid tage op til Tjavs og blive et par dage, hvis jeg trængte til det, og det selv om mit forhold til Anette på det tidspunkt var et afsluttet kapitel.

På et tidspunkt var der mange amatør-musikere på skolen, og de skulle jo også have mulighed for at spille (dengang var jeg ikke musik-aktiv). Der blev dannet en ungdomsforening oppe i Ålsgårde forsamlingshus, og vi lavede nogle gevaldige pigetråds-fester en gang om måneden, hvor også den lokale ungdom kunne være med.

Der skulle altid være en vagtlærer til stede for at sikre ro og orden, men dengang var der ikke ballade til de fester, for alle ville bare have det sjovt.

Vi havde altid købt nogle øl, som vi gemte ude i skoven og gik derud for at drikke, men det hændte, at frostvejret havde flået kapslerne af proppen eller havde flækket flaskerne, så det var ikke altid en succes.

Lidt kultur skulle vi også have, så på et tidspunkt fik vi besøg af et drengekor fra Wien. De sang fantastisk, og vi havde en god aften oppe i spisesalen.

Bedre var det dog, dengang vi havde besøg af Freddy Albeck og Otto Francker. Jeg husker ikke anledningen til besøget, men spisesalen var i dagens anledning lavet om til koncertsal, og vi havde en uforglemmelig aften.

På et tidspunkt blev jeg udtaget som lotto-dreng i Klasselotteriet. Fra gammel tid var det vores kostskole, som skulle have overskuddet fra Klasselotteriet og derfor skulle stille med drenge til udtrækningen. Det med overskuddet var forlængst taget fra skolen, men man bibeholdt traditionen med lotto-drengene. Det var kun de dygtige drenge, som blev udtaget, men jeg var heldig en enkelt gang, og det var jo kun drengene fra København, som kunne deltage, for vi skulle bo hjemme i de dage, hvor vi deltog. Jeg mener det var en uges tid, vi var væk fra skolen, og det var hele sliddet værd, for selve trækningen var der ikke noget særligt ved, det var bare hårdt arbejde.

Når jeg sidder og skriver disse linie, er det til en hvis grad på grund af en anden skorpe, som også har udgivet sine erindringer på nettet, så tak for ideen til [Kurt Starlit](#).

Ja så var der lige Viggo, som jeg egentlig godt kunne tænke mig at møde igen, det gælder forøvrigt for alle mine gamle klassekammerater.

Viggo - hvor er du henne?

Ja - der var også lige historien om køkkenpigerne:
Køkkenet, som lå i stueetagen, sendte al mad op med en vareelevator, og så var det køkkenpigerne, som dækkede bordene, stillede maden på bordet, ryddede bordene og vaskede op. I forbindelse med pligtarbejdet var der altid drenge, som skulle hjælpe pigerne til middag og om aftenen, og det var faktisk en populær tjans, for så var man jo i nærheden af pigerne.

Jeg tror at alle køkkenpigerne på et tidspunkt har været kæreste med en af eleverne, selv om det var forbudt, men det tog hverken pigerne eller vi elever så tungt.

Jeg var i 1. real også en af de heldige, som havde sin gang på de hemmelige natteture med en af pigerne.

Hele efter-sommeren mødtes vi oppe i skoven hen under aften, men vi måtte hele tiden finde en nyt sted til vore hyggestunder, for nogle såkaldte kammerater synes det var sjovt at kigge på og komme med kommentarer.

Da vinteren nærmede sig og det blev koldt i skoven, kravlede jeg ud af vinduet og listede ned til Strandhuset, hvor jeg låste mig ind med den nøgle, som kæresten havde udleveret. Somme tider mødte jeg om natten en anden elev, som var kæreste med en af de andre piger (der var 3 ialt).

På et tidspunkt fik Hr. Leuxenring mistanke om forholdet, og jeg fik viklet mig ind i nogle løgne, som jeg ikke kunne komme ud af igen, og så fik jeg kolde fødder og afsluttede forholdet for ikke at komme i klemme, slut på den historie.

Efterskrift: Thommy døde den 7. marts 2009 i en alder af 59 år. Hans erindringer om hans år på DKO stammer fra den hjemmeside, som han redigerede igennem en årrække.